

عنوان مقاله:

بررسی بافت میکرایت و رابطه آن با گسترش ریزتخلخل ها و تغییرات کیفیت مخزنی، سازند داریان، بخش مرکزی خلیج فارس

محل انتشار:

فصلنامه پژوهش های دانش زمین، دوره 9، شماره 1 (سال: 1397)

تعداد صفحات اصل مقاله: 19

نویسنده:

وحید توکلی - دانشگاه تهران، دانشکده زمین شناسی

خلاصه مقاله:

رخساره ها، محیط رسوبی، فرآیندهای دیاژنزی و ریزتخلخل های موجود در سازند داریان در سه چاه از یک میدان در بخش مرکزی خلیج-فارس در این مطالعه مورد بررسی قرار گرفته است. نتایج نشان داد که سازند داریان از شش ریزرخساره کربناته تشکیل و در یک رمپ کربناته نهشته شده است. بررسی فرآیندهای دیاژنزی نشان داد که رسوبات پس از نهشته شدن در سه محیط دیاژنزی دریایی، جوی و تدفینی قرار گرفته اند. دیاژنز دریایی تاثیر زیادی بر روی این سازند نداشته است اما انحلال جوی سبب گردیده تا برخی دانه ها حل شده و دانه های میکرایت گرد شوند. در محیط دفنی فضاهای خالی انحلالی ایجاد شده با سیمان کلسیتی پر شده است و در نتیجه تخلخل کاهش یافته است. در مطالعات پتروگرافی تخلخل زیادی در نمونه ها مشاهده نمی گردد اما آزمایشات معمول مغزه، تخلخل قابل ملاحظه ای را در این نمونه ها نشان می دهد و این امر تاییدکننده حضور ریزتخلخل ها به عنوان اصلی ترین نوع تخلخل در نمونه ها است. بررسی نمونه های میکرایتی با استفاده از میکروسکوپ الکترونی نشان داد که دانه های میکرایت، گردشده با تماس نقطه ای هستند. گردشگی دانه ها سبب شده تا تخلخل زیادی در آنان ایجاد گردد. نوع تماس نقطه ای نیز سبب شده است تا این تخلخل در طی دیاژنز عمیق حفظ گردد. بررسی ارتباط بین ریزتخلخل ها با رخساره ها و محیط رسوبی نشان می دهد این نوع از تخلخل در همه رخساره های گل پشתיبان دیده می شود و با عمیق تر شدن محیط رسوبی و افزایش میزان میکرایت در نمونه ها، ریزتخلخل موجود در آنان نیز افزایش می یابد.

کلمات کلیدی:

بافت میکرایت، خلیج فارس، ریزتخلخل، سازند داریان، کیفیت مخزنی

لینک ثابت مقاله در پایگاه سیویلیکا:

<https://civilica.com/doc/1266865>

